

prima instanță: C. Guzun
instanța de apel: L. Popova, V. Efros, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-2009/16

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Mîțu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Mîțu împotriva lui Anatolie Banaru cu privire la permisiunea autorizării demolării construcției și construirii unei alte construcții

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Nicolae Mîțu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 24 iunie 2015, Nicolae Mîțu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Banaru, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la permisiunea autorizării demolării construcției și construirii unei alte construcții.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului de donație din 20 noiembrie 2008, a devenit proprietarul a 1/2 cotă-parte din imobilul constituit din terenul de pământ destinat pentru construcție, cu nr. cadastral 0100411.149, în suprafață totală de 0,061 ha și casa de locuit individuală, cu nr. cadastral 0100411.149.01, în suprafață de 113 m.p., din str. Solidarității nr. 14 A, mun. Chișinău.

Menționează că anexa la imobil, lit. A-3 și beciul, sunt construcții neautorizate. Iar cealaltă 1/2 cotă-parte din imobilul situat din str. Solidarității nr. 14 mun. Chișinău, îi aparține vecinului coproprietar Anatolie Banaru.

Susține că împreună cu familia au hotărât să demoleze construcția neautorizată, anexa lit. A-3 și să construiască o altă anexă, pentru a îmbunătăți condițiile de trai ale familiei și de a se extinde conform planului-proiect schiță privind extinderea, prin edificarea anexei la casa de locuit individuală, aprobat de

către arhitect și Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, prin aviz.

Relevă că a depus toate actele la Primăria mun. Chișinău, pentru a primi autorizarea și certificatul de urbanism pentru construcție, însă, prin răspunsul nr. 21/2057 din 16 aprilie 2015 a Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, a fost informat că în afară de actele indicate în cerere pe care trebuie să le prezinte, urmează să prezinte și acordul autentificat notarial al coproprietarului referitor la construcția anexei P+M, reieșind din prevederile art. 72 alin. (2) din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Subliniază că a telefonat vecinul Anatolie Banaru și l-a rugat să meargă la notar, pentru a-i elibera acordul la edificarea construcțiilor, însă ultimul a refuzat să vorbească la telefon, ceea ce l-a determinat să expedieze o scrisoare, la care iarăși nu a primit niciun răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167, 94 CPC, art. 347, 377, 7 alin. (2) din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Solicită admiterea acțiunii, permisiunea autorizării demolării anexei A-3 și construirea unei anexe noi la casa de locuit din str. Solidarității nr. 14 A mun. Chișinău, conform schiței noi de proiectare, fără acordul coproprietarului Anatolie Banaru și de a încasa de la Anatolie Banaru în beneficiul lui, cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2015, a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Nicolae Mîțu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 27 iunie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Nicolae Mîțu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare eronat au aplicat norma de drept și au pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

În acest aspect, menționează că nu poate de a se adresa cu astfel de acțiune în ordinea contenciosului administrativ, deoarece vecinul său Anatolie Banaru refuză să-i dea acordul la construcție și nu Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare.

Indică că a anexat la materialele cauzei hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 august 2013, prin care s-a dispus permisiunea legalizării construcțiilor neautorizate fără acordul vecinului, Anatolie Banaru .

Relevă că de către Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei mun. Chișinău i-a fost explicat că toate cererile solicitanților cu privire la obținerea certificatului, autorizației de urbanism pentru legalizarea demolării sau

construcția imobilului, este necesar acordul favorabil al coproprietarului, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Astfel, obiectează că actele de dispoziție ale instanțelor ierarhic inferioare contravin prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Consideră că instanțele ierarhice inferioare urmau să constate dacă intervenientul accesoriu refuză în eliberarea acordului și să examineze acțiunea în ordinea contenciosului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 06 iunie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 99).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Mîțu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Nicolae Mîțu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nicolae Mîțu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Nicolae Mîțu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu